

SILAY FERENC

Papírsárkányra tetovált

*Miért szólítasz engem Bertalan Áron
e lószagú időbe,
mikor a mandulafa virága
csak túlvilági arcod öltözteti.
Papírsárkányra tetovált
Csillaghitem és Napreményem,
mint háborús fényképeden
szemed és kalapod széle kirágva
biztat a Gyáva Idő.*

Csak bujdokoljál szentem csak bujdokoljál.

*Miért szólítasz engem Bertalan Áron,
Doberdó óta több csontvirágzás
ütötte át az anyai földet
mely Isten szájának is kőkemény.
A békét hozó idők vizének locsolásától
a szikes talaj még szikesebbé
a köves talaj még mostohábbá vált.
Isonzó folyó véres vize fölé
a ködbe fehér hattyú szállt.*

Csak bujdokoljál szentem csak bujdokoljál.

*Miért szólítasz engem Bertalan Áron,
hús évig nem engedtek haza faludba,
Hús évig elorozott harangod fényébe
nem emelhetted ujjaid árnyékát
keresztként anyád sírja fölé,
oltalmat nyújtva korhadó virágnak.
Harangod hangjára árulók és elárultak
török kenyereket és isszák
a becsapottak kedvével
sózott borát az örökölt világnak.*

Csak bujdokoljál szentem csak bujdokoljál.

Miért szólítasz engem Bertalan Áron,
 mint a festő aki fényei vásznán
 átsétál egyik Tértől a másik Időbe,
 bolyong a Donkanyarban, fogoly Szibériában,
 hazafele a Hajnal ösvényén jön
 maga elé tartva lelke fényét,
 szuronyos puskájára akasztott papír bakancsát
 csücsüljön csak rá e nagy múltú európai Hold,
 fénye szabadság és igazság,
 a világ szívéen Petőfi a kozmikus Folt.
 Csak bujdokoljál szentem csak bujdokoljál.

Hun amulett

Viselte
 védte
 minden őszünk

Viselte
 térden
 Isten: érzi

Tövisben
 térden
 mi is öltünk

Tövisben
 védte
 szíved kérdi

Emelte
 ejtve
 Isten: kérdi

Emelte
 Remény
 minden őszünk

Rabocska
 Remény
 szíved érzi?

Tövisben
 térden
 mi is öltünk!